

Върви народе възродени!
1939-1940 учебна година

На северната страна в квартал „Филипово” край р. Рибница се строи още едно огнище на културата, светна още една искра, откри се ново училище.

Радостна тръпка премина през сърцата на кварталците. Децата им ще учат в ново, светло и просторно училище. Ще се скъси разстоянието, което всяка сутрин малките палавници преминават рано-рано да отидат наука и знание да събират.

А то, новото училище, застанало на мястото на старите гробища, извисило двуетажен ръст, гордо изправило глава, гледа наоколо и щастливо отваря широко вратите, за да влязат те – най-малките обитатели.

Вътре всичко е ново и блести от чистота. Деветте класни стаи приветливо канят учениците, зелените двойни чинове радостно се усмихват, а лъскавата черна дъска спокойно пречупва слънчевите лъчи, които спокойно влизат през широките трикрилни прозорци. В ъгъла на стаята стои ново кошче за смет и срамежливо навежда глава. То знае, че малките обитатели са чисти и скоро ще стане излишно. До него е новата кофа с вода, в която ще се изпира гъбата, за да свети винаги черната дъска като техните чисти детски лица.

Коридорите, постлани с пъстра мозайка, отвеждат учениците към долния етаж в големия физкултурен салон, в който ще се играе до насита при лошо време, а при хубаво – въвн на двора, който тепърва ще се урежда.

Всичко необходимо е предвидило зоркото око на архитекта. Стая за учителите, в която цяла година ще се разменят мнения и ще се изгражда здрава педагогическа мисъл, стая за учебните пособия - първите помощници на учителите. Малка амбулатория, обзаведена с необходимия медицински инвентар, и стая за подръчните материали на прислужниците, които ще се грижат за чистотата през цялата година. На долния етаж не липсват и помещения за гориво и малък навес, под който ще се събират децата при лошо време.

Всичко необходимо е предвидено. Навреме са доставени всички учебни пособия с помощта на училищното настоятелство.

Назначен е и персоналът: главен учител – Иван Казаков, известен като много добър организатор, който ще води I^{вo} отделение заедно с учителките Пена Мурзова и Христина Маркова.

II^{po} отделение - Пена Карагъзова и Лучка Кирова,

III^{to} отделение - Надежда Петрова и Трънка Търнева,

IV^{to} отделение - Ивана Коларова и Мария Русева.

Всички те са опитни и добри учители.

На 11.IX.1939 година с малко скромно тържество, на което се отзовават съкварталци и просветители, се открива новото XXV народно първоначално училище. Отслужва се водосвет от енорийския свещеник и новото училище се обявява за открито. Започват записването на децата от определения район - източно от Голямоконарското шосе, ул. „Св. Иван Рилски” (от № 8 и 9), ул. „Копривщица”, ул. „Г. Търнев”, ул. „Карловска ” (от № 98 99 нагоре), ул. „Стара Планина”, ул. „Брезовска”(от 68, 69 нагоре) до ул.

„Добродол” и всички сгради северно и източно от тази линия.

На 15.IX. бие първият школски звънец. Четиристотин (400) деца, чистички и пременени, плахо пристъпят в новото училище, водени от своите учители, заемат местата си в класните стаи. Започва новият живот в новото училище. Ден след ден, срок след срок до 16.VI.1940 год., денят, когато се провеждат изпитните беседи.

Много гости през годината посещават училището. Министър-председателят г-н Богдан Филов, съпроводен от кмета на града г-н Божидар Здравков. На 4.X.1939 година г-н Областният училищен инспектор заедно с всички уч. инспектори в Пловдивска област посещават училището. На 10, 11, 12.IV.1940 год.Околийският инспектор прави своята педагогическа ревизия.

На 30.VI. училището осъмва окичено с цветя. Много родители идват, за да се порадват на резултатите от целогодишния труд на учители и ученици. След кратко тържество, на което главният учител дава отчет за работата през годината, се раздават и свидетелствата.

Бие последният школски звънец. Училището се опразва, заглъхват детски глъч и песен. Така една година минава в страниците на историята на новото училище.